

З боєм у серці сприйняли робітники та інженери - технічні працівники СКТБ «Модуль» трагічні події, що розігралися на Чорнобильській АЕС.

Робітники дослідного виробництва відпрацювали по два вихідні дні, виконуючи при цьому планові завдання на 120 — 130 проц. Зароблені кошти повністю перераховані у фонд тих, хто постраждав. Особливо добросовісно потрудилися радіомонтажник Е. Разборський, токар

М. Андрущенко, фрезерувальник Г. Сотник, слюсарі А. Чернієнко, В. Василевський, А. Білецький, шліфувальник Р. Осінський.

По два одноденних оклади перерахували інженери - технічні працівники та співробітники АУП. А всього на рахунок № 904 колектив «Модуля» передав 5560 крб. Крім того, зібрано і відправлено у Чорнобиль 880 книг на суму 1500 крб. **М. ЄФІМОВ**, секретар партбюро СКТБ «Модуль».

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 24 (223)

Виходить раз на тиждень

П'ятниця, 20 червня 1986 року.

Ціна 1 коп.

СЕСІЯ, СЕСІЯ...

З кожним днем стає все тихіше і просторніше в інститутських коридорах: треті і четверті курси вже склали екзаменаційну сесію і приступили до практики, у п'ятикурсників на черзі останні студентські хвилювання — випуск!

А на курсах перших та других ще, як то мовиться, пристрасті не встигли. Сесія у розпалі. Щодень збираються біля її екранів хлопці та дівчата, цікавляться: «Як там наша група? Чи всі склали вчорашній екзамен? А як у групах сусідів?»

Зосереджені обличчя, «окуповані» в коридорах столи і парти, гарячкове гортання конспектів... Сесія! Навіть в інститутських скверах та алеях тривають імпровізовані консультації, групові обговорення. Сесія...

ОБОВ'ЯЗОК — НАВЧАННЯ

МИ З ПІДГОТОВЧОГО

Прошло вже півроку, як ми переступили поріг підготовчого відділення нашого інституту. Не так вже й багато часу, на перший погляд. Але ми зуміли з нього використати все те, що потрібне буде при вступі до вузу. Щоб полегшити працю над засвоєнням нового матеріалу, нас забезпечено літературою, методичними розробками, технічними засобами навчання, необхідними кабінетами.

Значна частина слухачів навчається відмінно і добре. Насамперед назву таких юнаків і дівчат, як Е. Бауер, А. Шипцов, А. Петришин, В. Прищепов, І. Худой, І. Чумак, В. Ліннік, Н. Туманова, В. Жмурко, Г. Горбатюк, В. Пантопель, А. Степанов, А. Долахаджієв, І. Барановський, В. Ващенко. Ці товариші впевнено йдуть до мети, навіть сумніватися не треба, що випускні екзамени вони складуть успішно. Це — справжні майбутні інженери.

Але, на жаль, є серед нас і такі, хто не прагне до поглиблення знань, пасивно веде себе в колективі. Питається: навіщо ж ви зайняли чуже місце? Адже при співбесіді кожен із вас запевняв, що хоче вчитися. Виявляється, то були лише слова?

Прагнемо перевиховувати таких товаришів. З ініціативи партійної організації відділення створено

В. СТЕПАНЧУК, член комсомольського бюро підготовчого відділення.

ВАЖЛИВЕ ОБГОВОРЕННЯ

Вчора відбулися загальноінститутські відкриті партійні збори, на яких з доповіддю «Про проект ЦК КПРС «Основні напрями перебудови вищої і середньої спеціальної освіти в країні» та завдання партійної організації інституту» виступив секретар парткому О. Азаров.

Виступаючи на зборах по діловому обговоренні важливого партійного документу, висловили цільний ряд конкретних пропозицій щодо поліпшення учбово-виховної та науково-дослідницької роботи у нашому вузі.

НАУКОВО - ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС: НАШ ІНСТИТУТ — ВИРОБНИЦТВО

Будівельник стає геологом

В НАШ час настільки стикаються найрізноманітніші галузі наук, особливо прикладного характеру, що, скажімо, інженер-будівельник на якийсь період стає... геологом. Як це трапилось у випадку співробітників кафедр інженерно-будівельного факультету І. Маєвської та І. Ваганова. Вони зайнялися узагальненням матеріалів інженерно-геологічних досліджень ґрунтів, що проводилися у Вінниці в різні роки. До цих пір такого узагальнення не здійснювали ніхто. А між тим воно має величезне значення для будівельників.

Більше двох тисяч виконаних раніше геологічних виробок вивчили науковці, створивши на цій основі регіональні таблиці для модуля деформації ґрунтів. Таблиці такі дають можливість заздалегідь оцінити інженерно-геологічні властивості майбутніх будівельних майданчиків, у багатьох випадках зменшити витрати на об'єм необхідних при цьому традиційних розвідувальних робіт.

Діагноз для автомобіля

ПІДНІ результати принесла співдружність наших науковців і спеціалістів Брацлавської станції технічного обслуговування автооб'єднання «Вінницявантажавтотранс». Під керівництвом кандидата технічних наук, до-

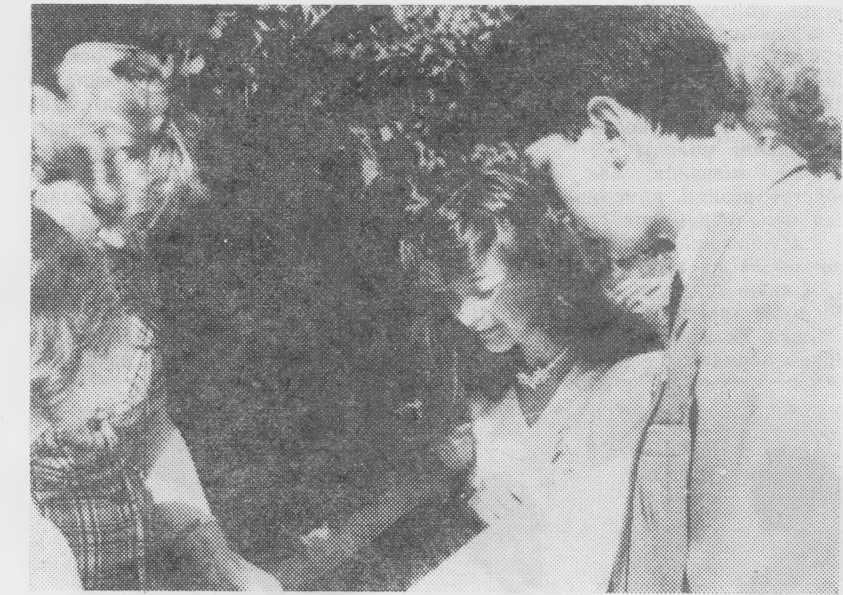
цента Миколи Степановича Сапона тут розроблені і впроваджені інформаційне і технічне програмне забезпечення контролю — діагностичного комплексу, а також нормативно-технологічна документація на підготовку окремих систем автомобілів КамАЗ до експлуатації в умовах централізації технічного обслуговування і ремонту.

На відміну од існуючих, контрольно-діагностичний комплекс, крім традиційного обладнання, включає в собі також мікропроцесор, дисплей, термодрук, автоматичну листяну довідку. Це дозволяє формувати діагноз в режимі діалогу між мікропроцесором і оператором-діагностом, оптимізувати алгоритм пошуку, суттєво збільшити достовірність діагнозу.

На основі теоретичних та експериментальних досліджень розроблено методику інформаційного аналізу динамічних систем автомобіля, яка дозволяє в стадії проектування контролю - діагностичного обладнання виконувати оптимальний вибір параметрів вихідних процесів за результатами оцінки їхніх діагностичних інформативностей.

Що у перспективі?

ПЕРСПЕКТИВНИМИ планами інституту передбачено далі розширення ділових стосунків з підприємствами і організаціями міста та області. На 1990 рік планується довести об'єм таких науково-дослідних робіт до 18,6 млн. крб. щорічно. Це перевершить об'єм 1985 року у півтора рази.

«Спеціаліст сьогоднішнього дня повинен мати ґрунтовну марксистсько-ленінську підготовку, сучасне економічне мислення, навички управлінської та організаторської роботи, активні методи використання електронно-обчислювальної техніки стосовно до профілю своєї діяльності, високу загальну культуру».

З проекту ЦК КПРС «Основні напрями перебудови вищої і середньої спеціальної освіти в країні».

ЧАС ВИМАГАЄ ЗМІН

Головною сферою нашої роботи, звичайно, є учбовий процес, цілеспрямований на якісну підготовку спеціалістів. Нинішнього навчального року, як відомо, на 1—3 курсах стаціонару і 1-му курсі заочного та вечірнього навчання введені нові учбові плани, які по ряду дисциплін істотно відрізняються од старих. Тому роботу по перебудові належить виконати велику. Зокрема у найближчі рік — два треба переробити все методичне забезпечення лекційних курсів, лабораторних і практичних занять та курсових проектів. Маємо придбати нову обчислювальну техніку, автоматизовані обчислювальні комплекси, установки тощо. Все це треба встановити, налагодити, пустити в дію. Наші вихованці повинні оволодіти навичками моделювання розроблюваних пристроїв і систем засобами електронної обчислювальної техніки. По-іншому сучасний спеціаліст і не мислиться.

Потрібним, на нашу думку, є видання апробованих матеріалів у вигляді зошитів конспектів лекцій. На методичних семінарах кафедр слід обговорювати не лише окремі лекції, але й цілі лекційні курси, і рекомендувати їх для публікації. Такий підхід покладає край бракові у викладанні лекційних курсів, змушує викладачів інтенсифікувати свою діяльність.

В проекті ЦК КПРС наголошується на великій відповідальності викладача вузу. Так, могутнім резервом підвищення рівня підготовки спеціалістів є самовдосконалення самого викладача. Шлях тут бачиться один — активне зайняття наукою, пізнання досягнутого, пошук нового.

Про деякі проблеми підготовки спеціалістів, науково-педагогічних кадрів і впровадження науки у виробництво.

Можливості для цього у нас є. Інститут має аспірантуру, одну спеціалізовану раду по захисту кандидатських дисертацій, вирішується питання про створення такої ради і по дисертаціях докторських.

Зараз у нас працює 22 доктори наук. Теоретично всі вони можуть і повинні займатися підготовкою кадрів вищої кваліфікації, мати власні наукові школи. Практично ж, на колегії Мінвузу УРСР нещодавно відзначено діяльність тільки трьох наших наукових шкіл, якими керують І. В. Кузьмін, В. Т. Маліков та О. П. Стахов. Отож потенційних резервів, як бачимо, ще немало. Треба тільки по-діловому, по-партійному їх використовувати.

Проект перебудови вищої школи націлює на те, щоб «рішуче підвищити вклад вузівської науки в розв'язання завдань прискорення соціально-економічного розвитку країни». Сьогодні наукові дослідження нашого інституту зосереджені на тих ділянках, котрі визначають науково-технічний прогрес у машинобудуванні, автоматизованих системах управління, обчислювальній техніці і приладобудуванні, електро- і теплоенергетиці, радіотехніці, будівництві, транспорті. Наші досягнення тут відомі. Тому зупинюся на недоліках, на тому, що гальмує науково-дослідну роботу.

Головною залишається проблема впровадження. Із 72 робіт, виконаних у 1981—83 роках, 12 так і залишилися невпровадженими у виробництво. Мало у нас

господогорів на передачу науково-технічних досягнень (за роки минулої п'ятиріччя — всього дев'ять). А на факультетах радіотехнічному, інженерно-будівельному та машинобудівному їх не було взагалі жодного.

Інститут має 39 зарубіжних патентів, однак ліцензії на ці винаходи не продані. На жаль, патентуванням досі у нас займався лише авторський колектив проф. О. П. Стахова. Це дуже мало для такого вузу, як наш.

Не можна не назвати і другої проблеми — якості науково-дослідних робіт. Наші розробки повинні не уступати зарубіжним аналогам, а то й перевершувати їх. Покищо не кожен із нас може похвалитися цим. Досить сказати, що маємо 14 госптем об'ємом більше 50 тис. крб., по яких не подано жодної заявки на винахід. Такі роботи інакше не назвеш як пустоцвітами, на котрі держава даремно витратила кошти.

Завдання нині стоїть тільки таке: кожну розробку — на рівень винаходу. Підвищення вимагає і рівень наукових публікацій, рівень залучення студентів до науки.

Зараз в інституті обговорюється важливий партійний документ — Проект ЦК КПРС про перебудову вищої школи. Хай же колективна думка послужить пошуку шляхів до того, щоб збільшити вклад нашого вузу у розвиток радянського суспільства, зростання його економічного, науково-технічного і культурного потенціалу, зміцнення обороноздатності країни.

О. АЗАРОВ, секретар парткому інституту.

Трибуна для всіх
ЗАЙДИ В ДІМ ВЕТЕРАНА

КОЖНА група нашого факультету взяла шефство над одним — двома ветеранами війни, котрі працюють у нас. У чому ж проявляється це шефство? А тільки в тому, щоб привітати колишніх фронтовиків з святом або запросити їх на черговий урок мужності.

Ніхто з комсомольців ані разу не прийшов до ветерана додому, не запропонував своєї допомоги в якихось господарських справах. Може, і немає потреби в тій допомозі. Але як важлива увага, сердечна турбота про тих, хто не шкодував життя за наш сьогоднішній день. І якщо ви просто посидите з ветераном у його домі, послушаєте його розповіді, — він не раз потім згадає вас добрим словом, справді відчув, що потрібен молодим, що молоді його не забувають.

Вважаю, що тут іще недопрацьовує і наш комітет, я, як його секретар, В. Деундяк, котрий відповідальний за військову - патріотичну роботу.

Наталія ГОРЮК,
секретар комітету комсомолу радіотехнічного факультету.

ДЕ НАВЧИТИСЯ?

КОМІТЕТ ЛКСМУ інституту веде школу комсомольського активу. Але тут розказують тільки про те, як провести Ленінський залік і якими повинні бути особисті комплексні плани. А як вести роботу в групі, як зацікавити молодь, як правильно налагодити діяльність учбово - виховної комісії, штабу екзаменаційної сесії? Цьому нас не вчить ніхто.

У себе в групі збори ми проводимо регулярно. Але чомусь жодного разу не були на них присутні члени інститутського комітету. А з комітету факультетського приходять тільки в час Ленінського заліку, та й то в ролі пасивних спостерігачів.

Ми розуміємо, що в усьому необхідна ініціатива самих студентів. Але де та сила, котра спрямувала б наші можливості на правильний шлях?

Надія ДЗЮБЕНКО,
комсорг групи 2 ЕОМ-82.

НАДТО ВЕЛИКА РОЗКІШ

В СПЕЦІАЛЬНЕ конструкторсько - технологічне бюро «Модуль» на роботу ми запрошуємо кращих студентів інституту. І все ж бачимо: починаючи свій трудовий стаж, вони іще не знають, як братися за діло, з якого боку до нього підійти. Що тоді сказати про величезну масу «середнячків»?

Звичайно, як то мовиться, життя навчить. Однак чекати — надто велика, розкіш. Вже на студентській лаві кожен майбутній інженер повинен вибрати у себе все необхідне для самостійної праці, вже в інституті треба думати про практичне застосування одержаних знань.

А поки що спостерігається така в основному картина. Виконуючи курсовий проект, студент, знаючи що виготовляти його розробку ніхто не буде, зовсім і не турбується про працездатність свого виробу чи конструкції. Його хвилює лише правильність чисто механічних розрахунків і викладок. Коли щось десь та неправильно вийде, — можна підігнати. Аби лиш викладач не побачив.

Зішлюсь на думку про студентів - практикантів нашого співробітника комсомольця Віктора Стейскала (до речі, цього року він закінчує аспірантуру і захищає кандидатську роботу). Так от Віктор впевнився: студенти абсолютно не хочуть думати, мислити. Одна відмінниця відверто йому сказала: «В школі ще заставляли думати, а в інституті — ні».

Анатолій ПАЩЕНКО,
секретар комсомольського бюро СКТБ «Модуль».

НАШ ІНТЕРКЛУБ

Посвящено
Африке

В актовому залі сьогодні вечір, посвячений Дню визволення Африки. О знаменательном событии в жизни африканского народа говорили в своих выступлениях студент мясомолочного техникума Доктор Нисумало, член комиссии горсовета по делам студентов - иностранцев В. Шумарин, проректор нашего института по международным связям М. Иванов.

На вечере также выступили студенты - иностранцы, обучающиеся у нас: Таяр Фабре Архелю (Куба), Васам Нагабушан (Индия), Мурад Абдул Матин (ДРА), Шахин Набил (Ливан).

Они тепло приветствовали африканских ровесников, выразили свою солидарность с борьбой народов Африки против неокolonизма и режима апартеида ЮАР, а также протест в связи с осуществленной недавно позорной акцией против Зимбабве и Замбии.

В состоявшемся большом концерте дружбы приняли участие студенты — посланцы Мадагаскара, Судана, Эфиопии, Мали, Нигерии, Зимбабве, Сьера-Леоне, Кубы, ансамбль «Боливия», участники художественной самодеятельности Дворца пионеров и школьников, пединститута, музучилища и средней школы № 15.

Дружбе
крепнутъ

Сердечная обстановка царила на институтском вечере индийско - советской дружбы. О теплых, дружеских взаимоотношениях между обеими народами, между молодежью наших стран говорили в своих выступлениях сотрудник городского совета по делам студентов - иностранцев Г. Яблочников, декан по работе со студентами - иностранцами П. Рудомин, лидер землячества индийских студентов Васам Нагабушан и другие товарищи.

После торжественной части состоялся концерт. Зрители имели возможность познакомиться с индийскими песнями и танцами, с их самобытностью, мелодичностью.

Например, танец «Дандия» особенно любим народом Индии. С этим танцем встречают приход весны на индийскую землю. Очень своеобразен и танец «Манипура», получивший свое название от индийского штата Манипура.

Очень понравились участникам вечера индийские песни в исполнении студента подготовительного отделения медицинского института Атула Курана, а также студентов Рагунандана Пратапа Сахи и Лочаба Сунила Кумара. В концертной программе также приняли участие ансамбль бального танца нашего института, студенты из Афганистана, Пакистана.

Н. ДЖУЛАЙ,
руководитель по организации художественной самодеятельности среди студентов - иностранцев.

БЕЗПІДСТАВНІСТЬ ПРЕТЕНЗІЙ

У 1988 р. Російська православна церква відзначатиме тисячоліття «хрещення Русі». Як виробити у молоді правильне наукове розуміння ролі церкви в історії Росії?

Головні церковні торжества будуть проводитися 12 червня 1988 р. — у день «всіх святих». Однак — весь 1988 рік оголошений церквою «ювілейним».

В останні роки у зв'язку з цим спостерігається зростання активності приходських обцин православної церкви. Основні теми, до яких звертається православне духовенство напередодні тисячоліття «хрещення Русі», — пропаганда корисності християнства, його всесвітньо - історичної значущості, а також «історичних заслуг» православ'я перед Росією.

Важливо ширше освітлювати з класових позицій справжню роль релігії і церкви — і не тільки православної — в історії народів нашої країни, розкривати безпідставність претензій різних релігійних організацій на особливі «історичні заслуги».

Справді, церква може відігравати в якійсь історичний період прогресивну роль, наприклад, мобілізувати віруючих на відсіч загарбникам під час визвольних воєн, як це робила Російська православна церква у Вітчизняну війну 1812 р., у Велику Вітчизняну війну 1941 — 1945 рр.

Чи сприяючи збереженню національної культури і зміцненню національної самосвідомості (православна церква в Болгарії і Сербії під час турецького ігa, вірмено - грегoріанська церква і т. д.). Тому не слід ототожнювати соціальні функції релігії, котра завжди реакційна, і соціальні функції церкви, оскільки церковні організації нерідко брали на себе багато функцій нерелігійних.

Роз'яснення того, яку роль в російській історії відіграли християнство і церква, стає зараз одним із дієвих засобів формування атеїстичних переконань у молоді, особливо тієї частини її, яка вагається між релігією та атеїзмом. І навпаки, будь-які недоробки в цій галузі можуть призвести до зміцнення позицій релігійної ідеології.

Що можна порекомендувати для підвищення ефективності атеїстичного виховання молоді?

Велике значення має проблема особистості позиції комсомольців. Питання про дотримання статутних вимог у відношенні до релігії ще рідко піднімається на комсомольських зборах. А якщо воно і обговорюється, то найчастіше трактується дуже вузько — тільки як вимога неучасті в релігійних обрядах.

В деяких випадках комсомольські активісти зводять атеїстичну роботу тільки до перевиховання юнаків і дівчат, котрі потрапили під вплив релігії, упускаючи з виду, що головне завдання атеїстичної роботи в сучасних умовах — формування у всіх молодих людей науково - матеріалістичного світогляду і глибокої атеїстичної переконаності.

Треба ширше протиставляти релігійним звичаям активну пропаганду і впровадження радянської громадянської обрядності, посилювати взаємозв'язок науково - атеїстичного та інтернаціонального виховання. Важливо регулярно обговорювати питання такого виховання на комсомольських зборах, підвищуючи відповідальність комсомольців у боротьбі з релігійними забобонами. Хотілося б застерегти від зайвого захоплення складанням «глобальних» планів атеїстичної роботи, створенням різноманітних рад, штабів і комісій, численними засіданнями. Форма не повинна підмінювати суті справи. Вдумлива, повсякденна робота комсомольських організацій, а не засідательська суета визначає ефективність атеїстичного виховання молоді.

С. ІВАНЕНКО,
кандидат філософських наук.

На інститутському стадіоні «Олімп».

КАФЕДРА ЗДОРОВ'Я

(Закінчення. Початок у № 22).

БЕЗЗАПЕРЕЧНИМ науковим фактом є те, що вживання алкоголю, зловживання ним і алкоголізм серед жінок зростають в усьому світі, причому відбувається це за рахунок молодих жінок.

Про шкоду алкоголю написано немало, про неї писатимуть і надалі. Про те, що він руйнує печінку, шлунок, серце, нервову систему,

знають уже, певно, навіть маленькі діти. Значно страшніше те, що він руйнує особистість людини, все людське в людині. Слід відзначити ще одну дуже важливу обставину: відповідальність жінки за здоров'я і виховання дітей. Не можна забувати усім відомий факт, що в жінок, які зловживають спиртним під час вагітності, у багатьох випадках діти народжуються нежиттєздатними

або з важкими вродженими захворюваннями.

Що ж робити? Без сумніву, що хворі алкоголізмом повинні своєчасно звертатися за допомогою до лікаря. Але значно важливіше зуміти справитися самому зі своїми проблемами не вдаючись до спиртного. Тому що воно не тільки не розв'язує їх (в кращому випадку допомагає відкласти на день-два), а поглиблює.

А якщо потяг до алкоголю у вас все посилюється? Чи не означає це, що пора звернутися до лікаря? На це запитання важко дати узагальнену відповідь, тому що в кожному окремому випадку захворювання алкоголізмом проявляється по-різному. Є, звісно, деякі загальні симптоми, що повинні змусити задуматися, як і навіщо вживається спиртне. Найчастіше до нього тягнуться для заспокоєння — це вже симптом. Потім поступово, не зовсім усвідомлюючи свої дії, людина починає шукати і знаходити приводи випити — або тоскно їй на душі, або треба відзначити якусь подію. З часом кількість алкоголю, необхідного для досягнення бажаного «ефекту», збільшується.

Всі ці симптоми, котрі я спробувала перерахувати в порядку їх появи, говорять про початок захворювання — про залежність організму від алкоголю. Спочатку ця залежність є скоріше психологічною — людина відчуває потребу в психологічному ефекті спиртного. З розвитком хвороби, однак, з'являються елементи фізичної залежності, коли організм відчуває потребу в алкоголі, котрий включається в обмін речовин і стає необхідністю. Найбільш яскравим виразом цієї необхідності є ранкове «похмілля» — ознака пізньої стадії захворювання.

І знову — що ж робити? Мова йде про ті випадки, коли проблема наяву, вона усвідомлена, але не може бути подолана самостійно. Повертаюся знову до тієї моєї знайомої, про яку згадувала напочатку. Вона говорила: «Добре, що я знала тебе до цього, а що роблять ті, хто не знає, до кого звернутися за допомогою?»

Наша система охорони здоров'я надає для цього широкі можливості — кожен психіатр чи невропатолог може дати консультацію з цих питань. Але не кожному так легко і просто прийти до лікаря й сказати: «Я п'ю і не можу з цим справитися, допоможіть мені». Тому у нас створені наркологічні кабінети анонімного лікування від алкоголізму. Тут кожен може зустріти співчуття і допомогу. Не забувайте про це, поки не буде вже зовсім пізно.

З. ГЕРДЖИКОВА,
лікар-психіатр.

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.